

COLUMN – Zaterdag Live 2 september 2017 - Columnist: Gerard Verspuij

Leren van vroeger, dat is een teken van sterkte

In Den Haag kennen de mensen nog wel de toegewijde namen van: De Goede Woning, Verbetering Zij Ons Streven en Haagse Woningen. Allemaal mooie namen met een idealistische betekenis. Ieder mens heeft recht op een dak boven het hoofd. Gezonde leefomstandigheden, geen varkenshokken voor mensen met hun gezinnen.

Begin van de vorige eeuw ging daar zo'n kracht vanuit om met wonen de wereld te verbeteren. De gelijkheid te vergroten en de verschillen te verkleinen. Er werd geld beschikbaar gesteld door de overheid om goedkoper aan geld te komen om huizen te bouwen. Want er was grote nood. Gemeenten deden sociaal door geen woekertarieven voor grond te vragen. En bewoners waardeerden wat er geboden werd.

Ze gingen uit eigen beweging de huurdersverenigingen bemensen, onder het motto voor wat hoort wat. En minstens zo belangrijk, ze letten op het woongedrag. Woonconsulenten waren niet nodig. De mensen deden het zelf en hielden rekening met elkaar. En de mooiste woningen werden gebouwd door bijvoorbeeld Berlage en Dudok.

Samengevat, met wat extra korting op het te lenen geld met een net grondprijnsbeleid, een duidelijk besef onder de bewoners werden er vele en prachtige huizen gebouwd. En er was sociale saamhorigheid. In het bestuur van de woningbouw zaten mensen, die een maatschappelijk doel hadden, nog beter, nog meer, nog mooier en bovenal betaalbaar.

Kom daar nu maar eens mee. Het woningbeleid is in en in verziekt.

Allereerst kijken we eens naar de grondpolitiek. Het kabinet met de laatste socialist van de PvdA, Den Uyl, is er op gevallen. Dat ging toch te ver voor rechts en rijk Nederland. Grond daar hoor je mee te kunnen speculeren. Weg met die Den Uyl.

Erger nog, de Gemeentes en Den Haag voorop krijgen dankzij een kapitalistische grondpolitiek veel van hun inkomsten om de te hoge uitgaven te kunnen betalen. Dat ze daarmee de huurprijzen omhoog jagen zal ze een zorg zijn. Huursubsidie komt uit een andere landelijke pot.

Nog erger de gemeente Den Haag eiste van de woningbouw, dat er parkeerplaatsen voor de deur moesten. Ben je al gauw 25.000 euro aan kwijt. Komt terug in de huurprijs. En dan is het beleid dat de woningbouw per huis moet betalen aan de grondprijns. Hoe ziek kun je zijn? Een eengezinswoning kost daarom evenveel als een appartement van ca. 100.000 euro. Een appartement van 4 woonlagen kost de woningbouw aan grondpolitiek het viervoudige.

En beste mensen met al die bedragen is er nog geen steen gemetseld op een andere steen. En dan mag van Europa - ook zo onzinnig - de woningbouw geen goedkopere leningen meer afsluiten. Uit concurrentievervalsing! Sinds wanneer is het wonen een winstgevende organisatie geworden.

Niet alleen de gemeente Den Haag en daarmee de gehele politiek is op dit punt ziek of bewust slecht bezig. Verder zijn er in de gemeente Den Haag al jaren mensen bezig om het aantal sociale woningzoekenden te verminderen, begrijp goed te deporteren naar de omliggende gemeentes. We hebben al te veel sociale woningen in Den Haag is de leus.

Gebruik jullie verstand eens, ruim 60 % van Den Haag moet het hebben van een sociale woning, je bouwt derhalve niet meer voor je eigen en toekomstige mensen en kinderen.
Een stad als Den Haag is altijd een vliegwielt geweest voor mensen die hun bestaan wilden verbeteren. Leren ze dat niet meer in de basis cursus stadsontwikkeling ?

Er zijn meer ziekmakers dan de gemeente. De woningbouwverenigingen zijn hun doelstelling al lang vergeten. Ze zien zichzelf als bedrijf, dat winst moet maken. Winst maken op wonen, een kapitalistisch schandaal. Het is daarom om je ervoor te schamen, dat als ze eindelijk aan onderhoud gaan doen, de aannemers uitkleden. Uitloop en buiten het bestek gaan vergt een heel apparaat aan toezichthouders. Hoezo kostenbesparing?!

Woonconsulenten zijn eruit gegooid en zij zijn vervangen door automatische helpdesks met die verschrikkelijke ellenlange bandjes van met: "wilt u iets, tik dan een 1".

Als er nog een woonconsulent over is kan hij/zij niets doen, want al gauw is het: "de woningbouw niet gaat over jouw probleem". Als je nog een betrokken woonconsulent(e) treft, word je misschien agendapunt in de sociale wijkteam, waarbij de regie wordt overgelaten aan een andere instantie.

Om aan de indruk te voldoen van een heuse onderneming werken corporaties als Staedion met makelaars. Wat een onzin. Voor de mensen horen ze op te komen en er niet aan te verdienen. Schande. Natuurlijk hoort een onderneming over dure directeuren en staven te beschikken. De directeur van Staedion is een fervent winnaar van de SP-trofee: 'Graaier'.

En de politiek, die doet niets. Wat vrijblijvende afspraken maken met elkaar, waar geen sancties op staan. Over vocht- en ventilatie zijn wel drie columns te schrijven.

En dan de zorg, ook een maatregel, die de overheid heeft genomen zonder na te denken. Ja wel over geld natuurlijk, dat staat voorop. Laat de afhankelijke mensen zelf maar hun netwerk inschakelen om langer thuis te kunnen blijven wonen.

Ook een voorbeeld van een ziekelijk inzicht, want ook voor deze mensen zijn er te weinig huizen. Deze kapitalistische positie wordt steeds meer ingenomen naar de grote groep van huizenzoekers. Zint het je niet dan rot je toch op!
Nee niet zo letterlijk, het is wel de ondertoon.

Kortom je zult als overheid en gemeente weer gezond moeten worden en je hoeft niet te wachten op het grote Den Haag, beste gemeente. Beslis zelf eens en wordt moedig en doe wat je moet doen voor de mensen: Betaalbare huizen bouwen en laat ze niet alleen wonen. Zie wonen als een belangrijk onderdeel van het recht op menselijk geluk.

Veel huizen bouwen, maak ze levensloopgeschikt en schrap de grondprijzen en richt, als de woningbouw niet mee doet, de eigen sociale woningcorporatie op. Dat maakt ook per direct een einde aan de belachelijke woekerprijzen van koopwoningen.

Kortom laat de mens voorop staan en stop met winstbejag. Aan geld heeft een mens nooit genoeg, zie de bestuurders van de woningbouwverenigingen en die man die nu rustig en ruim woont op Bonaire. Uit principe noem ik zijn naam niet, want ijdele mensen pak je daarmee.
Bewoners organiseer je, jullie zijn geen onderwerp van belang in de Haagse Gemeenteraad. En dat is op zich heel erg. Laat er andere tijden komen.